

[Hanne Budtz.]

at man anser det for uigennemførligt, at proklama ikke vil virke retfærdigt, og endelig at omkostningerne vil være for store. Vort svar herpå er, at vi ikke er blevet overbevist om, at det er uigennemførligt at tilbagebetale i hvert fald til den største del af de i dag eksisterende bidragydere.

Det ærede medlem hr. K. B. Andersen bragte nogle citater. Jeg vil også gerne citere, nemlig af den udtalelse, hvori forvaltningsnævnene udtalte, at det fremkomne overskud efter loven vil være at tilbagebetale bidragyderne. Nævnene mener imidlertid, at en sådan tilbagebetaling ikke bør søges gennemført, og det begrundes så; men dette med umuligheden kommer ikke som den første begrundelse, nej, man taler først om omkostningerne eller rettere om det store arbejde, og endelig siger man, at man mener, det er praktisk ugørligt, fordi der er praktiske vanskeligheder, og det er et stort og besværligt arbejde at finde tilbage til forsikringstagerne.

Der er altså intet, der har kunnet overbevise mig om, at det er ugørligt. Jeg mener, at det må være retfærdigt at tilbagebetale, efter at der er udstedt proklama, i det omfang bidragyderne derefter kommer frem. Og hvad omkostningerne angår, synes jeg, det er et yderst farligt synspunkt at komme ind på at ville opgive at gennemføre retfærdighed, udelukkende fordi det koster penge. Hvis dette synspunkt skulle gælde i almindelighed, ville det se sløjt ud for vort lands retsvæsen.

Jeg synes også, man i høj grad må pege på, at de penge, det drejer sig om, har ynglet med mellem 2 og 3 mill. kr. i renter, og hvad ville da være mere rimeligt end at anvende disse ekstra midler i forbindelse med tilbagebetalingen? Ingen kan sige i dette øjeblik, hvad omkostningerne ved tilbagebetalingen ville andrage, men der synes dog at være et meget pænt beløb hertil.

Vore synspunkter har givet sig udtryk i ændringsforslag nr. 2, som ganske enkelt går ud på, at overskuddet tilbagebetales forsikringstagerne, og at disse indkaldes gennem et præklusivt proklama i Stats-tidende inden for en frist af 6 måneder.

Det ærede medlem hr. K. B. Andersen

sagde, at vi slet ikke havde ønsket at diskutere praktiske muligheder eller at få forelagt forslag om, hvordan et sådant proklama skulle lyde. Det har sin rigtighed, for vi er da mange, der er af den opfattelse, at der ikke er tvivl om, hvordan et proklama skal lyde. Det kan man hver dag se talrige eksempler på i Statstidende. Det kan umuligt være noget problem, og det er i hvert fald ikke det, der har hindret os i at finde frem til et fælles ændringsforslag om proklama. Forholdet er det, at flertalspartierne ikke vil. De har bestemt sig til, at disse penge skal gå til nordiske fonds.

I øvrigt har vi så foreslået, at den højt-ærede statsminister bemyndiges til at nedsætte et udvalg på 3 medlemmer, der skulle tage endelig stilling til de fremkomne krav.

Det ærede medlem hr. K. B. Andersen beskæftigede sig også med, hvilken dokumentation man nu skulle forlange, men hvis det ærede medlem havde talt med juristerne i sin gruppe, ville han vide, at der her i landet i hvert fald for domstolene — og det kunne jo være en domstolslignende afgørelse — gælder bevisbedømmelsens frihed. Derfor har vi med vilje i vort ændringsforslags § 2 anvendt udtrykket „sandsynliggjort“, for kunne man ikke ligefrem komme med kvittering, kunne man dog komme med en eller anden form for dokumentation for, at man simpelt hen havde indbetalt sit bidrag. Dette synes jeg man ganske skulle overlade til det udvalg, vi har foreslået nedsat.

Det er højst interessant at se flertallets ændringsforslag, som i den grad rokker ved det oprindelige lovforslag, at man vel nu må kalde det et mærkeligt sammensurium af forskellige formål. Jeg kan nok se ideen bag, nemlig at der skal ydes nogle midler til landbrugs- og erhvervsorganisationer, og det ville have været fuldstændig logisk, synes jeg, hvis man så til gengæld havde sagt: men da vi mener, at vi ikke kan finde den enkelte forsikringstager, lader vi samtlige de millioner kroner, der stammer fra landbrugets bidragydere, gå til landbrugets organisationer, og samtlige de millioner kroner, der stammer fra handel, industri og håndværk, gå til disse organisationer. Ganske vist vil det så være svært for mig at se, hvorledes f. eks. Arbejderbevægelsens Erhvervsråd skulle komme med